

Frîske sang : ny lieteboek mei fjirtigh sangen

<https://hdl.handle.net/1874/235367>

190

A
FRISKE SANG.

NY LIETEBOEK

mei fjirtich Sangen

F E N

WALING DYKSTRA.

Mei de Sangwisen op twa Stimmen.

Oarde Printinge

TO FREANTSJER BY

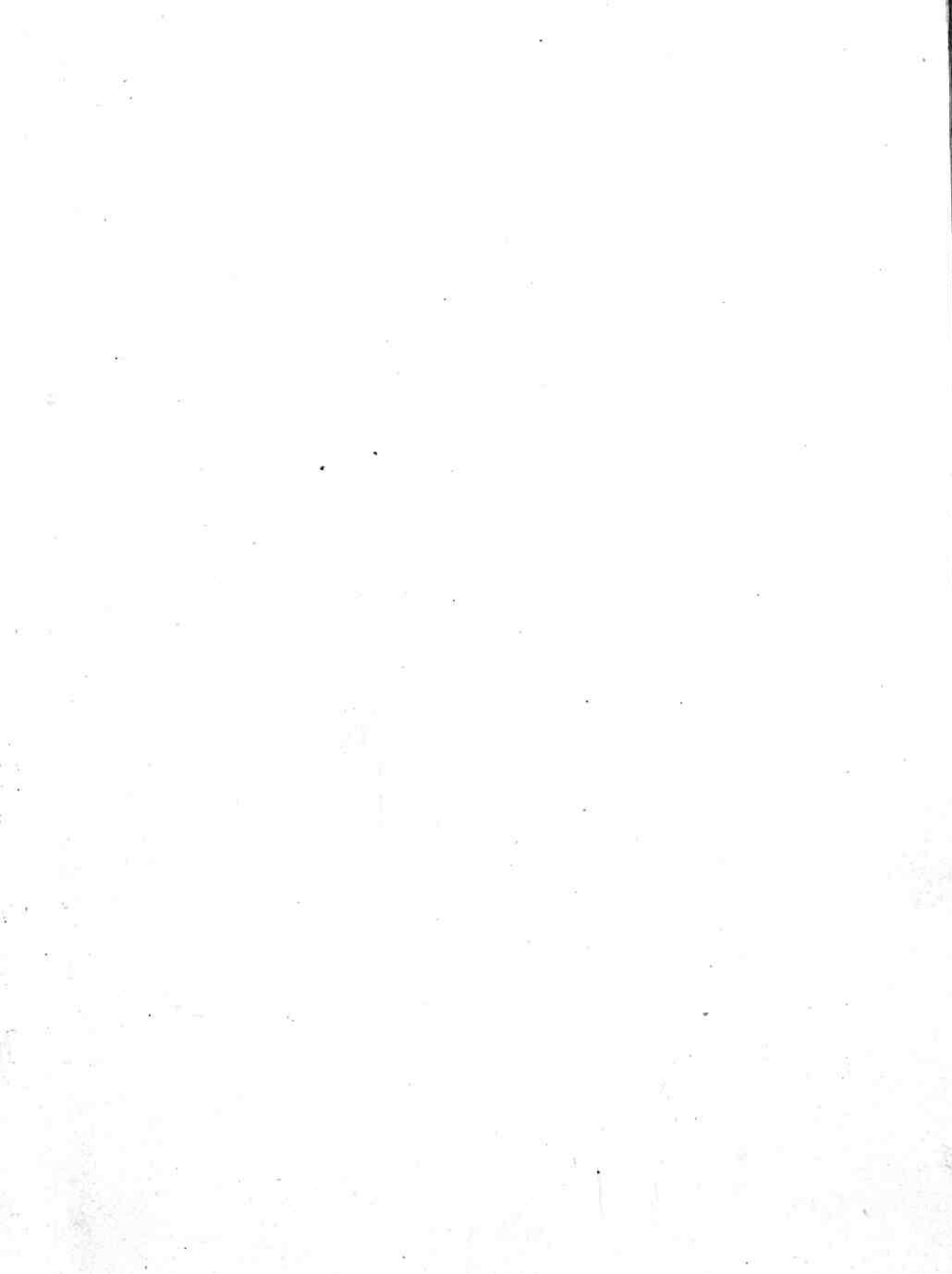
F. A. BOSMAN.

1875.

t.
45

mm 12302

Z. oct.
3143

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

0588 2802

FRISKE SANG.

NY LIETEBOEK

Mei fjirtich Sangen

FEN

WALING DYKSTRA.

Mei de Sangwisen op twa stemmen.

Oarde Printinge

To Freantsjer, by
F. A. BOSMAN.
1875.

Wo man singet, lass dich ruhig nieder,
Ohne Furcht, was man im Lande glaubt.
Wo man singet wird kein Mensch beraubt.
Böse Menschen haben keine Lieder.

SEUME.

FOARWIRD.

It sa ûndildlike as flauhertige forwît, dat men it petear fen ûs alde friske tonge mei nen letterkreft, nei 't libben skilderjende útbieltsje scoe kenne, hie foar great twahûnderd jier ûs master Gîsbert Japiks al oerlang sa libben rekke, dat hy dertrôch oanfitere waerd om de penne mielje to litten oer 't kladpompier, om to ûndertaestjen of men ûs skiere warden net in letters en ûs griis kalt in mjittefersen biknetterjende fatsoenearje koe: — dat men him tabiet ûnmogelik to wêsen.

Dat men de friske tael net mei letters skrjuwe ken, hab ik yet wol ris fen friske boereljue folhalden heard. De measte Friesen scille 't nou dôch better witte, scoe 'k tinke.

Mar nou ken men yette sidsen hearre: de friske tael doocht net for sang. Dat klinkt ek al frjemd, nei dat **EELTJE HALBERTSMA**, J. G. VAN BLOM en mear oaren it tsjindeel klear enoch biwiisd hadde, trôch sungen oan it friske folk to jaen, dy 't algemeen bikend warden benne en yet fôlle songen wirde.

Fen in oare kant wirdt der sein: it friske folk scoe wol mear frisk sjonge, as 't mar mear sangen hie op bihagelike en bikende wizen. Dat klinkt better. En dat het de útjower en my oanfitere om in ny Lieteboek ré to meitsen mei sangkjes op bikende wizen. Ja, mar as ik nou al boppe in stikje set, by foarbieldd mar: wize fen „*Ach meisjelief waar schreit gij om,*” den ken ik wol miene dat dat in algemien bekende wize is, en doch seil yet mannichien it boekje in 'e hannen krye kenne; dy 't sa'n wize net ken, mar wol kenne scoe wolle. Derom achten wy 't nedich om boppe de sangen de wizen to setten op noten. Dy 't net op noten sjonge ken, mat de wizen sjen to learen fen ien dy 't dat wol ken. Yette better is 't, dat er 't sjongen op noten ek mar sjucht to learen; hwent it blijuwt mar wier; dy 't himsels kitelje ken, dy ken laitse honear 't er wol.

Wy achtsje ús forplichte hjir iepentlik tank to sidzen oan de hearen, dy 't ús fry jown hadde om dit en dat oer to nimen, dat wy sûnder dy tastemming net oernimme mochten.

En as 't nou wêse mei, dat disse sangkjes ridlik by 't friske folk in 'e smaek falle, den ken 't best wêse, dat wy letter wol ris wer mei sa'n boekjefol foar 't ljocht komme.

ÎNHÅLD.

PLEDS:

Kenst dou it lan?— Wize. <i>Kennt ihr das Land so wunderschön.</i>	1.
Sangkje fen in ald boer.— Wize: <i>Toen Pierlala lag in de kist.</i>	3.
Altiid wille.— Wize <i>Altiid vrolijk altijd lustig.</i>	6.
Ald en ny.— Wize: <i>Laatst kwam er een meisje van Schevening aan.</i>	8.
Simmermoarn,— <i>Bikende Wize.</i>	10.
It Pipke — Wize: <i>Schilder ik wou mij zelf eens zien.</i>	12.
Net to keken.— Wize: <i>Kolijn een brave boerenzoon.</i>	14.
Pas op.— Wize: <i>Wie praat aan 't hoofd der heldenstoet.</i>	16.
Jan en Griet.— Wize: <i>De wereld is in rep en roer.</i>	17
Wes wol to moed. — De selde wize der 't ek op songen wirdt:	
<i>In it útse dorp Terkaple</i>	22
Oerål thûs. — Wize: <i>Ach, wat zou de wereld wezen.</i>	24
Jûn. — <i>Nye wize</i>	26
Sang. — Wize: <i>Ohne Sang und ohne klang.</i>	27
De Takomst. — Wize: <i>De grijze winter is wel koud.</i>	29
Tsjerk Hiddes. — Wize: <i>Eens werd er aan de Zeeuwsche kust</i>	30
Nearne allenne. — Wize: <i>Einsam bin ich nicht alleine</i>	33
Thûs best. — <i>Eigen wize</i>	34
Greate Pier. — Wize: <i>Heb je van de zilveren vloot wel gehoord</i>	36
Widsesang. — Wize: <i>Men lei weleer, Mij jong en teér</i>	39
De Kikkert. — <i>Eigen wize</i>	41
De Boerestan. — Wize: <i>Ferme jongens, stoere knapen</i>	43

By 't meltsen Moarns — Wize: <i>Wenn ich mich nach der Heimath seh'n</i>	45
De alde Friesen. — Wize: <i>Denkst du daran, sprach letzt ein alter krieger</i>	47
In Frjûn. — Wize: <i>Ein getreues Herze wissen</i>	49
De rîkate Foarst. — Wize: <i>Preisend mit viel schönen Reden</i>	51
Wes tofreden. — <i>Bikende folks-wize</i>	53
De Boer en sîn Soan. — Wize: <i>Ach meisjelief waar schreit gij om</i> ,	55
Mîn Tsjamke. — <i>Folkswize</i>	57
Weamoed. — <i>Alde wize</i>	59
De Stanfries. — Wize: <i>O schitt'rende kleuren van Nederlands vlag</i>	61
De Deaklok. — Wize: <i>Kom volkje, koop van mij</i>	63
Sangkje for frygesellen. — Wize: <i>Der Pabst lebt herrlich in die Welt</i> .	65
Liet ta lof fen Frîslan. — Wize: <i>O Holland schoon gij leeft in vree</i> .	66
De sike Mem. — Wize: <i>Aan d'oever van een snellen vliet</i>	68
Selskips-liet. — Wize: <i>Vaarwel, liefste bruidje, de vreugd van mijn leven</i>	70
Winterjûn. — Wize: <i>Van alle landen op deez' aard</i>	72
Fredesang. — Wize: <i>Hoe zoet is 't waar de vriendschap woont</i>	74
Simmersangkje for de Bern — Wize: <i>Wat zijn wij blij, wat zijn wij blij</i>	76
Mommeljeafde. — Wize: <i>Lieve schipper, vaar mij over</i>	78
By 't skieden fen in Selskip. — Wize: <i>De jagers in het veld</i>	79

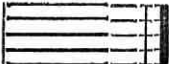
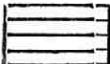

FORBETTERINGEN.

Bleds. 17, rige 3, de 3^e miet, de 2^e noat stiet $\hat{g}$ lês *g*.

„ 17, „ 3, „ 3^e „ „ 4^e „ „ *f* „ $\hat{f}$.

„ 30, de 1^{le} miet, de 3^e noat, stiet *bes* lês *as*.

„ 31, de 2 rige de 3de miet stiet lês

„ 31, „ 3 „ „ 1^e „ „ lês

„ 39, rige 2, stiet: *Net to lûd*, lês *Net to hîrd*.

„ 43, „ 2, „ *Flink op en net to hîrd* lês *Flink op,*
mar net to hîrd.

„ 47, „ 10^e miet, de 6^e noat stiet: $\begin{matrix} c \\ a \end{matrix}$ lês $\begin{matrix} d \\ bes \end{matrix}$

Kenst dou it lân?

Stadich oan.

H. G. Nægeli.

mf Kenst dou dat goe-de bes-te lan, Der't

koal-sied bloeit en noat en flaechs; Der bök-weit blom-ket

cres. op it lan; Der by-en hun-ing siik-je -- en

p f waechs? Ik ken dat goe-de lan, ja wis! Ik

wit wol dat it Fris-lan is.

2.

Kenst dou it lân mei tierich fé,
 Der 't simmerdei de kleare locht
 Him speeglje ken in mar en sé,
 Der 't me altiid skippen silen sjucht?
 Ik ken dat rike lân, ja wis!
 Ik wit wol dat it Frislan is.

3.

Kenst dou it lan, der 't elk oprjucht
 Stiet by sîn wird as man fen ear,
 For oare mensken greach hwet dôcht,
 En earmoeds lesten giet to kear?
 Ik ken dat flinke lan, jawis!
 Ik wit wol dat it Frislan is.

4.

Kenst dou it lan, sa fry as ald,
 Dat ienkear great en römrik wier,
 Dat yet de sprake in eare haldt,
 De spraek fen tred'el tûsen jier?
 Ik ken dat drege lan, jawis!
 Ik wit wol dat it Frislan is.

5.

Jawol! dat lan is flink en goed;
 It libbet hjir sa rûm, sa best.
 Hald derom, Fries fen 't echte bloed,
 Oan eigen tael en seden fest,
 En wes der altiid mei in 't skik,
 Datst sidse kenste: in Fries ben ik.

Sangkje ten in ald Boer.

In jong en lödd'rich boe - re - faem Dy

troud' in al - de boer. Hwet jonger hie se

ljeaver naem, Mar 'tjild hie se—op'e loer. Hja

seach him graech it fjild út tsjen, Mar mocht net graech him

kommen sjen. Hja wier de-ald ke - rel ba, ja ja! Hja

wier d'ald ke - rel ba.

2.

Hy rûkte gau der lonte fan.

Hy wier net dom, dy boer!

As ik it wol ha, tocht de man,

Den het it wiif my oer.

'k Scil beare da'k nei 't lan ta gean,

Mar blijuw hjir om in hoekje stean.

Der wol 'k in grap fen ha, ja, ja!

Der wol 'k in grap fen ha.

3.

Do kaem der tröch de fenne gean

In hearke jong en flink.

It wifke gîng foar 't fenster stean

En jowch him sa de wink.

Gau hie se de efterdoar op dien.

Mîn man is nei de mieden gien

En nei de bisten ta, ja, ja!

En nei de bisten ta.

4.

Hwet hien se do togjerre in nocht,

Hwet laken se om 'e boer!

En de alde, dy 't dat heart en sjucht,

Waerd rasen, glean en poer.

Hy smiet de doarren op en sei:

Hwet is my dit hjir? gekke blei!

Söks wol ik hjir net ha, ha, ha!

Söks wol ik hjir net ha.

5.

It hearke kikte net in wird,
 Mar renne koed er knap.
 It wifke sei: fal my net hird!
 't Wier ommers mar in grap.
 Ik tocht, jy wieren bûten doar,
 Hy kaem er in, der koe 'k net foar.
 Ik wol him hjir net ha, ha, ha!
 Ik wol him hjir net ha.

6.

Och tutte! al wier ik ûren fier,
 Al bleau 'k in wike wei,
 De wet is, dat sa'n kwimpel hjir
 Gjin fuotten sette mei;
 Oars komt de dîvel yet in 't koarn.
 En tink er om! ik scil foartoan
 Mîn eagen iepen ha, ja, ja!
 Mîn eagen iepen ha.

7.

For de alde wier de kaert forjown,
 Al hie 'r op 't hiem in boerd,
 Der 't op stie: „Wacht je for de hân!”
 Hy wier altiid in noed.
 Sa 'n alde strûk sa 'n jonge blom
 To trouen, dat wier ek to dom,
 Dat moast er insjoen ha, ja, ja!
 Dat moast er insjoen ha.

ALTIID WILLE.

Flink op.

Al - tiid hab ik nocht en wil - le Near - ne

wol ik swier oer til - le; As ik my oan

't rjuch - te hald, Steur ik my net oan 'e

P. All. to

wrald, Steur ik my net oan 'e wrald. Al

is m'n ei - gen - dom net great, Al is m'n

oan - sjen sah - wet neat, Al ben ik by de

wrald for - get - ten, En by de meas - te mens - ken

freamd; Al wird ik near - ne ta bi - neamd, Mar bû - ten

al - le sa - ken slet - ten, Mar bû - ten

al - le sa - ken slet - ten

De earste
fjouer rigen
yette ris.

2.

Al is m'n middeimiel net fet,
Al it ik böffert noch banket,
Al kry 'k gjin fine win to prjuwen,
Al wirde er my gjin foantjes brocht,
Al wird ik noait ris útforsocht
Op pretten by foarname ljuwe:
Altiid hab ik, ens.

3.

Al klai 'k net moai en deftig my,
Al is m'n beste jas net ny,
M'n hoed hwet feal, m'n skuon hwet lompen
En lang net nei de mode mear,
Al ha 'k mar ien fetsoenlik pear
En draech ik deis al fülle klompen:
Altiid hab ik, ens.

4.

Al wenje 'k in gjin deftich hûs,
Mei prachtich hûsrie by de rûs,
Al hab ik in m'n went net fülle
As krekt in tafel en in stoel,
Al scoe gjin ien m'n bele boel
For twyntich gûne hadde wolle:
Altiid hab ik, ens.

ALDEN NY.*Helder.*

Do 't pa-ke yet fynt wier en bep-pe yet faem, Do

wier't al-le - gjer-re net heal sa foar-naem En def-tich as

nou Men neamd'-el - koar dou; Goed dei en goed wei en der

ging it mei ou En def-tich as nou; Men neamd'elkoar

dou; Goed dei en goed wei en der ging it mei ou.

2.

Do wieren de mensken rûnborstich en plat,
Hja neamden ienfaldich in kat mar in kat.

Nou wirde se boas

En lûke oan'e noas

Oer echtfriske warden, — mar net oer hwet oars.

3.

Do gîng ek in boer yette klaid as in boer,
En stedskomplimenten der mocht er net oer.

Hwet röppe se nou?

Minhear en jiffrou!

Tjin boer en boerinne, ho lompen en grou.

4.

Do bleauen de boer en boerinne by honk
En sorgen dat tiisdeis de bûter net stonk.

Hja wieren in 't spier

Jâns let en moarns ier,

En rieden mar inkeld ris út for plesier.

5.

Do wieren de frouljue for 't wirk net to swak.
De boerebern stiene for boden in 't plak.

Nou pronkje se swiid

En slite de tiid

Mei sjongen en spiljen, gejei en gerîd.

6.

Do spilen gjin klûtskoppers op it toaneel
For greef of baron in in slot of kasteel.

Mar do waerden se ek

Fen wîsens net gek,

Mar halden de pîpen hwet mear in 'e sek.

7.

Do stelde de Fries in sin tael yet in ear;
Der kaem er mei del by de greatste mînhear.

Dat liket nou neat!

Nou bnne se great

Op healbekken holansk, ho brik en forkeard.

Ei Friesen, bliuw Friesen! brûk jimme forstan,
En helje dat freamde lawai net in 't lan.

Oars komt it, sa wier!

Tröch jimme sa fier,

Dat ik leau, de leare fen Darwin is wier.

Do 't pake yet fynt wier en beppe yet faem

Do wier 't allegjerre net heal sa foarnaem.

Foarûtgong! is nou

It rôppen al gau,

Mar 't falt in in hele boel dingen hwet ou.

SIMMERM OARN.

Fleurich.

Whet bist dou ljeaflik, Rîs-jen-de simmermoarn! 'tOpgeande

sin-tsje la-ket my oan, 'tHoantsje krait: kûkelû! 'tDou-ke rôpt

rû-kû-kû! Ik wol ek sjonge Fleurich fen toan.

2.

Alles hwet libbet

Döcht der nou sines by;
 Föłtsjes en kjeltsjes,
 Hînsders en ky.
 Goeskes dy snetterje,
 Skjipkes dy bletterje,
 Lamkes dy springe
 Nuvere bly.

3.

't Ljurkje in 'e wolken,
 Einen in 't lîsich wiet,
 Mosken en swealtjes,
 Elk het in liet.
 d' Eabarren klapperje,
 Ljeapkes wjukwapperje.
 Skries op 'e hikke
 Röpt: grito, griet!

4.

'k Woe for nen gûne
 Da'k yet to sliepen lai;
 't Is my sa nochlik
 Ier op 'e dei.
 Protters dy tsjotterje,
 d' Eksters dy skatterje;
 Alles is fleurich,
 Ik ben it mei.

IT PÏPKE.

Fluch.

mf

As ik stil mîn pîp-ke smook, sit-ten - de in'e hoe-ke,

Wils't de wolkjes swiet fen rook In mîn noas op lû - ke,

p *p*

Den ben ik in lökkich man; 'kRuilje mei gjin kening den.

f

Faek ha'k elt-se minske, Sa ge - lök-kich winske.

2.

Is de reek den gau forflein,
 Wit hwer earne hinne,
 'k Tink den: sa forfljucht in 't ein
 Alles hwet wy kenne.
 Rikdom, eare, hearskippy
 Giet as reek en damp foarby.
 'k Scoe net greach mîn hölle
 Deroer brekke wolle.

3.

Ja tabak! dou jowste my
 Smaek oan drank en spise.
 Moast ik fen de piip foarby
 Den wier 'k fen de wîse.
 Moarns as 'k út 'e sliep opstean,
 Jûns sa lang ik lidsen gean
 Mat de piip mîn troue
 Feste makker bliuwe.

4.

't Is mîn beste selskipsman
 As ik sit allenne;
 Red forfleane de ûren den.
 Mat ik earne hinne,
 Noait forfeelt my paed of wei;
 Nim ik mar mîn pipke mei,
 Den ben 'k noait forlegen,
 Moedich gean 'k mîn wegen.

5.

Hab ik somtiids ek de kramp
 In mîn lege ponge,
 As ik den mar smook en damp,
 Ken 'k wol fleurich sjonge.
 Al bisit ik neat to wrald,
 As ik mar mîn pipke hald
 Hab ik altiid wille;
 Den ken 'k lesten tille.

Net to Keken.

Fleurich op.

p Sjoerd Aens, in flin-ke boe - re - fynt, Bikwaem in

't wirk en near - ne my - en, For knap en braef by elts bi -

- kend, Gîng nei Jan Ei - les Lis to fry - en Hja wier in

boe - re - bern, oars neat, Mar hie to Snits in poaske

wen - - - ne; Der hie se stedsme - nearen

leard. De wis - heid, miend se, hie s' - al - len - -

ne, De wisheid, miend se, hie s'al-len - ne

2.

It boerefolk wier hjar to rou.

Hwent och! hja wier sa kwier en keintjes.

Sjoerd Aens roan by moai Lîske blau;

Hja wachtte op krease stedske fyntsjes.

Hy gîng nei Fyke; dat wier klear;

Dat fanke mocht him tige lye.

En foartoan weage nimmen 't mear

Om de eigenwîse Lîs to fryen.

2

Hja wachtte mar jier út, jier in.

Nou is se ald faem en scil 't wol bliuwe;

Se is haetlik wreev'lich, fol fenîn,

En skimpt op alle jonge ljuwe.

Hja barst hast út hjar fel fen spit,

Oer Sjoerd en Fyke's goede dagen;

Hwent och! hja het mei selsforwît

It lest fen eigen skild to dragen.

4.

En derom, fammen, lear hjir fen

Sa bjust're keken net to wêsen;

Hwent ha jim 't al to heech in 't sin,

Den slaen jimme in jim eigen glêsen.

In fynt, dy 't deugdsum is en best,

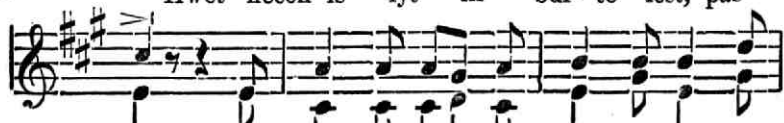
Dy matt' jim net ta skande meitse,

En oars den kenn' jimme op it lest

Wol ûnder in 'e fôdkoer reitse.

Fluch.**Pas op!**

Hwet heech is lyt in bul-te lest, pas

op! Krekt as op'tskip de grea-te mest, pas

op! Faek treft it waer in heech ge-bou, Mar

lit-se hûs-kes net sagau. Pas op! Pas op! Pas

op! Pas op! Pas op! Pas op!

2.

Dy 't seil omheech lûkt in 'e top, pas op!

En hellet ek de fok yet op, pas op!

En den net tinkt om win en waer,

Dy komt allicht in great gefaer.

Pas op! pas op! pas op!

3.

Pas jimmeroan op skoat en roer, pas op!

En hald it skip goed in bistjûr, pas op!

En let op al din tûgh foaral,

Oars rekkest licht in 'e ûnderwal.

Pas op! pas op! pas op!

JAN en GRIET

Helder op.

Griet Snip-pel fen de Skar - ster Rien Dy

trou - de mei Jan Kalk - en - Stien. De brilloft

wier bi-sljuchte; De bril-loft wier bi-sljuchte; En

in har skjinne krea - se went Wier al - - les ny en

moai om-trent, In or - der en to -

rjuch-te In or - - der en to : rjuch - te.

2.

Jan sei: Nou is 't den doch sa fier,
 Der 't ik al foar twa, trye jier
     Oer mîmre en hersenskrabbe.
 As 't nou mar ridlik mei ûs giet
 Den kenn' wy, scoe 'k wol sidse, Griet,
     It best togjerre hadde.

3.

Dat leau ik ek, mîn beste Jan!
 Sei Griet, mar hark ris efkes, man!
     Wy benn' nou troude ljuwe;
 Mar scil 't nei winsken gean mei ûs,
 Den mat foar alles in ûs hûs
     De frede 't heechste bljuwe.

4.

Ik ben seftsedich en bidaerd
 En tige guodlik út mîn aerd.
     Mar somtiids komt de hölle
 My wol ris efkes dwers to stean,
 En dat mei dwersens tsjin to gean
     Dat helpt tröchgeans net fülle.

5.

Né, is 't om frede dy to dwaen,
 Den hest my derin ta to jaen,
     En demmen stil to swyen
 Ta dat de bui wer oerdrjuwn is.
 Mar harkje nou, dat ik dy sids
     Honearst my hest to myen.

6.

Ha 'k op in dei mîn skeldoeksban
 Ris festbûn ûnd'r 'e löfterhan,
 Den kenst mar stellich leaue:
 Nou stiet de hölle Griet net goed.
 Den mast inskiklik, stil en froed
 By alle dingen bljuwe.

7.

Sjuch Jan , dit teiken jow ik dy
 Allenne om twisken dy en my
 De frede to biwarjen.
 Ik wit dat stelste heech op priis,
 En derom bist den wol sa wiis
 Foaral my net to narjen.

8.

Ja Kike, dat is tige best,
 Sei Jan, ik wit gjin greater lest
 As deilisskip en tsieren.
 En derom ben ik rjucht in 't skik,
 Dat 'k witte ken honear as ik
 Mîu wifke ha to fieren.

9

Dou kenst my al in hele rek,
 Dou witst it lang al, ik hab ek
 Mîn lekken mîn en brekken,
 Al ben 'k sa deugdsum as 't mar ken.
 Dou witste, Kike, 't stiet my tsjin
 Om sels derfen to sprekken.

10.

Soms rekket mìn gedild ek op,
Den kry ik hispels in 'e kop.

Dat hab ik sa by riten.

Den helpt moaipraten suver neat,
Dat makket earder my in steat

De boel in grûs to smiten.

11.

In sökken tiid den is 't for dy
Forstannichst Kike, datst tsjin my
Gjin wird to sidsen heste.

'k Fortrou der scit dy wol nei jaen;

It is om frede dy to dwaen,

Dou sikest graech it beste.

12.

As ik den krekt allik as dou,
Dy ek in sichtber teiken jow,

Den kenst dy derfor mye.

Hab ik mìn pet op 't löfter ear

Tink den mar fry: nou leit it tear;

Den mast foaral mar swye.

13.

Derop ging Jan nei 't wirk, en Kik
Dy tochte: dat is lik om lik!

Dy goede froede jonge,

As dy sa'n korte hölle het,

Den ken ik wrachtich altiid net

De heechste wïse sjongc.

14.

As Griet den somtiids nukken hie
 Dat hjar de hölle tisch stie,

En wier se min to sprekken,
 En hie se den hjar skeldoeksban
 Al festbûn ûnd'r 'e lofterhan:

Jan hie dat in 'e rekken.

15.

Den sette hy sîn pet op 't ear
 En tochte: dit is lear om lear.

Ha 'k my for dy to myen,
 Den dou dy ek for my mar gau.
 Dat is 't ienfaldichst, nei 'k fortrou,
 Om neat gjin spil to kryen.

16.

Dat barde likwol net heel faek,
 Hwent sjuch, it ein wier fen de saek

Dat hja gau wiser wieren.
 Dy nukken bleauen wei op 't lest.
 Hja libben mei 'n oar tige best
 In lange rek fen jierren.

WES WOL TO MOED.

Net to hird.

p
Hwa wol hjir ûn - to - fre - den gri - ne,

Sa lang it lib - ben wil - le jowt?

Hwa wol sin bes - te tiid for - kwi - ne, Dy 't al to haestich

p
ûs ûntrjuwt? Dy 't al to haestich ûs ûntrjuwt?

2

De ljue, dy 't swier oer alles tille,
 Ha jimmer 't liif fen wrevel fol.
 Sa net! De wrald jowt oeral wille
 For dy 't it siikje en habbe wol.

3.

Yet rolje weagjes oer de marren,
 Yet sjonge fûgels like bliid,
 Yet skînt it moantsje trôch de sparren
 Sa frjûnlik as in Adams tiid.

4.

It sop fen druven makket yette
 Hjir menske herten bliid en sîn.
 En yet is 't aerdich smûk to sitten
 By 'n famke in 't stille fen de jân.

5.

Yet jowt de sang fen nachtegalen
 Oan 't fielend herte stille nocht.
 Yet rôpt natûr in tûsen talen
 Us ta, ho 'n goed de Skepper dôcht.

6.

Ja, wûndermoai is wol Gods ierde,
 En wirdich da'k der bliid op ben.
 Derom wol ik in libben liede
 Sa fleurich as 'k it krye ken.

Oeral Thûs.

Fluch.

Ik ben thûs in al-le oar-den Tröch de he-le

wrald bikend. As't my net fol - - docht in 't noarden

Gean 'k nei 't sûden om in went. Fleurich to moe-de, by

't goede'n by 't sjoede, Dat is mîn libben en dat is mîn sin.

2.

'k Wol gjin swiere pakke sjoue,
 Ek mîn bloed is licht en fris.
 As ik it mei earne ljuwe,
 Of by 'n hear sit oan 'e dis,
 Fleurich to moede ens.

3.

Al mîn goed en tabihearren
 Draech ik mei my oeral rân.
 As ik einlings kom to stjerren,
 Mat dat mei my in 'e grûn.
 Fleurich to moede ens.

4.

Jild! dat ken elkien bigripe,
 Ha 'k net fülle; in jas, in hoed,
 Stôk en fjûrguod, doase en pîpe,
 Dat is al mîn have en goed.
 Fleurich to moede, ens.

5.

Ken de brune 't faek net lûke
 Dat ik sit in skip of wein,
 Dan mat 'k eigen skonken brûke,
 'k Ren plesierich den in ein.
 Fleurich to moede, ens.

6.

Sa lawearje 'k tröch it libben.
 Hinget soms mîn krebbe heech,
 Letter skoarje 'k wer mîn ribben
 En den ben 'k wer op mîn dreech.
 Fleurich to moede, By 't goede en by 't tsjoede,
 Dat is mîn libben en dat is mîn sin.

JÛN.

Hiel stadich.

p Wes wol-kom moai - je stil - le jûn Mei din bi -

- - min - lik skaed. Spried oer it wî - de wrald-ske rûn Dîn

hel - der stjer - re - klaed. Spried oer it wî - de

wrald - ske rûn, Dîn hel - der stjer - re - klaed.

ritard.

2.

Jow, nei in dei fen wille en lest,
 Fen bliidskip en fen noed,
 In nacht fen nochlik swiete rest,
 Ta nye kreft en moed.

3.

Al is de lange, swiere dei
 Mei ûnrest ek forroan,
 't Is nöchlik, dat ûs barre mei
 Sa'n stille sefte jûn.

4.

Sjucht men tofreden den tobek
 Op hwet men die of liet,
 En hie men neat for 't libben brek,
 Den is de rest sa swiet.

5.

As we ienkear benne oan 't ein ta roan
 Fen de ierdske libbenswei,
 Den hoopje wy dat sökken jûn
 Us ek mar barre mei.

*Fleurich.***SANG.**

Hiller.

1 { Whet scoe 't libben sân-der sang Treurich hin - ne
 't Foel ûs si - ker al to lang: Sjonge mat we's

ren - ne!
 ken - ne

1. Wils 't men tröch dit lib - ben giet

Het me 'n boel bi - slom-mer: Sjongt men nou en

den in liet, 't Wirdt yen föl - le râm - mer.

2.

Frjûn! ûntsakket dy de moed,
 Sjachste 't slim tomjitte,
 Den docht sjongen siker goed.
 Net to grinen sitte!
 Sjongen seil dy wier en wis
 't Libbens-lot forswietsje.
 Hwet de daú for blommen is,
 Is for 't hert in lietsje.

3.

Gealtjes in it stille bosk,
 Protters op 'e skûrre,
 Ijurken, finken, kwartel, mosk,
 Swealtjes op 'e mûrre,
 Litte jimmer om ûs ta
 Blide sangen hearre.
 Frjûnen! lit ûs, lik as hja
 Sjonge ta 't wy stjerre.

De Takomst.

Langsum.

De ta-komst leit in tsjus-ter - - nis, Tröch

Gods bi - stjûr, sa goed. Wist im - men hwet to

wacht-sjen is, Licht jowch 't him neat as noed.

2.

Hwent as der kans op rikdom wier,
Den scoed er bûten slaen,
En 't nedich deiwirk dat er hie
Mei greate tsjinsin dwaen.

3.

En stie der tsjinspoed for him klear,
'Tink, ho 't er skoarje scoe.
It lök jowch him gjin wille mear,
Dat hy yet smeitse koe.

4.

Dus mensken, steun mei tankberheid
Op 't wise wraldbistjûr,
En hwet der in 'e takomst leit,
Lit dat fry deroan oer.

TSJERK HIDDÉS.

Net to langsum.

Tsjerk Hid - des wier in boe - - re-soan, Mar

fy fen boer-ke - ry - e; It far - ren stie him

bet - - ter oan, De sé dy mocht er ly - e. Wier

heit mismoc-dich, mem oerstjûr, Hy koe't net hir - de

ear 't er foer, Om mei op sé to fjuch-ten, For

fry-dom en lâns - rjuchten. Ja Frie - sen 'twier in

ti - ge man! For - jit Tsjerk Hid - des net; Dy

't lib - ben oer hie for sîn lan, En

ek op - off' re het. Dy 't lib-ben oer hie

for sîn lan, En ek op - off' - re het.

2.

Al waerd Tsjerk Hiddes admirael,
 Hy bleau derom de selde.
 Hy spriek sîn friske memmetael,
 Hwerin hy 'n eare stelde.
 Hy wier ienfaldich, sljucht en rjucht,
 Mar 'n drege kerel in 't gefjucht;
 Mear as rjuw greatske kwasten,
 Dy 't op hjar plak net pasten.
 Ja Friesen! 't wier, ens.

3.

De Ruitter, sa forneamd as sterk
 In greate krîchsbedrjuwen,
 Dy halde in bulte fen ûs Tsjerk,
 Dat het men mar to leauen.
 Hy sei: It is in helt, dy Fries,
 As ik it libben soms forlies,
 Mat hy de float regearje;
 Hy seil 't manhaftich klearje.
 Ja, Friesen! 't wier, ens.

4.

Och, hwerom moast it lan sa gau
 Sa 'n dapp're strîder miste?
 Om 't hy, oan sîn forpliching trou,
 Fen gjin skewielen wiste.
 Faek as in oar net langer doarst,
 Stie hy wol der 't er wêse moast.
 Sa moast er einlings yette
 Sîn kreftich libben litte.
 Ja Friesen! 't wier, ens.

NEARNE ALLENNE,

Oerlangsum

C. M. von Weber.

p Ien-lik ben ik net al-len-ne, Al-tiid hab ik
 seaft en mild Hwer 't ik sit-te mei of ren-ne,
 Foar mîn geast mîn fam-kes bield.
 Foar mîn geast mîn fam--kes bield.

2.

Mei ik swerfje wit hwer earne,
 Meje in drokke skreppery
 Soms mîn dagen hinne fleane,
 Of forfele de ûren my:
 Nearne, nearne ben 'k allene
 Altiid hab ik seaft en mild,
 Hwer 't ik sitte mei of renne,
 Foar mîn geast mîn famkes bield.

Thûs best.

Fluch op.

Ik siik - - je 't lök net bû - ten
Der steur ik my net oan in

doar, Mar oan mîn ei - - - gen hird.
oar, Mar fier it hech - - ste wird.

Der it ik swiet mei wiif en bern : Mei

'k dy mar sûn en fleu - rich sjen.

2.

By frjemde mensken der ûntkomt
 My licht in wird of hwet,
 Dat wirdt forkeard of kwalik nomd,
 Al miende ik 't fier fen dat.
 Der ben ik thûs net oer in noed,
 Hwent der forstean we elkoarren goed.

3.

În eigen hûs ha 'k alle fry
 By hwet ik dôch of sids.
 By frjemden hald en draech ik my
 Oars as 't my nöchlikst is.
 Al smakket der yen 't iten min,
 Men it en seit nen bît der fen.

4.

't Is wier, by goede frjûnen het
 Men ek wol wille en nocht.
 'k Wird faek der tige nöchlik set,
 Wolmienend en oprjucht.
 Mar wierheid blijuwt it dôch op 't lest:
 Thûs het men op in dûr it best.

5.

Us pake en hjarre halden ek
 Hjar smûk by eigen hird.
 Dy 't net nei hûs woe doogde net,
 Dat wier by hjar it wird.
 Ja, Friesen! folgje fry dat nei,
 De hûslikheid dy giet er mei.

GREATE PIER.

Flink op.

† 1520.

J. J. Viotta.

Sterk. Ha je wol ris heard fen dy grea - te Pier? To

Kimsword der het er wen-ne; Mar as er gjin kríchsman fen

boer wir-den wier Wy scoene sin namme net ken-ne. Dy

Tige sterk.

Pier Dat wier In ke-rel great en swier; Hwet

rúch fen hier en bird Hwet rúch fen hier en bird, Hy lóek for

Fris-lan en fry-dom it swird. Hy lôek for Hy lôek for

Fris - lan en fry - dom 't swird.

2,

Hongerige poepen dy swalken trôch 't lan
 To barnen, to roven en stellen;
 Dy stieken ek Pier sîn husing in 'e bran,
 Hwerby se him alles ûnthellen.

Do wier ûs Pier

Hast kûgels, siker wier:

Hwa helpt in handsje mei,

Dat ik dy poepen ta Frislan ût jei?

3.

Do wieren der to Kimsward en Arum wol mear
 Mishanle, grimmitige boeren;
 Dy seyen: Wy stappe mei elkoaren gear.
 En Pier hie dy heap to bistjûren.

Hwent Pier dy wier.

Îsbaerlik great en swier,

In kerel fen sîn wird,

Elk hie ûntsach for sîn stemme en sîn swird.

4.

Do gîng it der op los op 'e Sudersé,
 Der kaepten se hwet se mar fûnen.
 En de Hollanners, dy 't se der krigen, o wé!
 Forsûpten se as katten en hûnen.
     Hwent Pier dy wier
     Hwet bot en rou, dat 's wier!
     Hy makke rûmme baen,
 It wier om frydom for Frislan to dwaen.

5.

De hertoch fen Gelder sei: Ik hab it plan,
 De Friesen dy wol ik bifrye.
 Do sei greate Pier: Wel, den ben je mîn man,
 Der mei ik jo ljeaver om lye.
     Do wier ûs Pier
     Oan 't fjuchtsjen let en ier.
     Hy help de hertoch mei,
 En jage Poepen en Hollanners wei.

6.

Mar de Geldersman wier in falske skarlûn,
 Dy hie 't sels op Frislân bigrepen.
 Hy laette de Kimswerder boer om 'e tûn,
 Mar dy kaem al efter sîn knepen.
     Do wier ûs Pier,
     Net malle mak, dat 's wier:
     Dy kerel brekt sîn wird,
 Ik lit him strike; der hinget mîn swird!

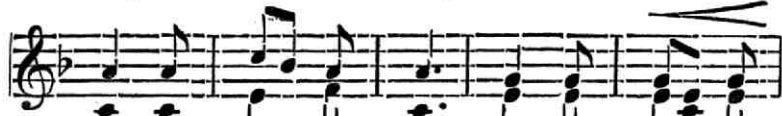
7.

Hy wier fen dat fjuchtsjen en roven gjin frjûn;
 Hy die 't om de frydom to tsjinjen.
 Hy wier by de ploege en sîn fé ljeaver blijwn.
 Nou gîng er nei Snits ta to wenjen.
     't Is wier, dat Pier
     Hwet ûnbehouen wier;
     Mar earlik by sîn wird.
 Hy lûek for Frislan en frydom it swird.

WIDSESANG.

*Net to lúd.**p*

Hja lei - ne - al - ear My lits en tear In

't widske om swiet to res - ten. 'k Waerd patte en

aid, En troaid en flaid, Elk socht for my it

bes - - te. Ik waerd mei noed For si - gen hoed en

ti - ge trou bi - - stop - pe. Mem wid - se my en

song der by Fen sū - ze na - ne pop - - pe.

2.

Sa wûchs ik op En krige in pop,
 Dy 'k moai wist op to klayen.
 Ik borte er mei Sa'n hele dei
 Of siet for hjar to nayan.
 Al fûn 'k for hjar In lapke mar,
 Den koe 'k fen wille röppe.
 Faek song ik swiet For hjar it liet
 Fen suze nane poppe.

3.

Ik waerd jongfaem. De tiid dy kaem
 Dat my de pop forfeelde.
 'k Hie oars hwet brek, Dat fiede 'k ek,
 Mar 'k wist net hwet my skeelde.
 'k Hie nîget oan Us bûrmans soan;
 En do 't dy goede Foppe
 My op in jûn Allenne fûn,
 Doarst ik ûs mem net röppe.

4.

't Waerd fryery. Hy miende 't my,
 Do ha 'k op 't lest him nommen.
 En mei in jier Wier 't ek sa fier,
 Der moast in wide komme.
 Nou pas ik op Yet ljeaver pop.
 Neat giet mîn lök to boppe,
 As 'k for mîn skat Nou sjonge mat
 Fen sûze nane poppe.

DE KIKKERT.

Fluch.

In kik - kert stiek sîn gled - de noas Tröch

tek-kenflach en ein - e-kroas; De høl - le stie him

*Langsümmer.**Hwet Flugger.*

ti - ge goed, Do song er wol to moed. Rik! kik! kik! kik

rik! kik! kik! Whet ben ik in mîn skik, in 't skik.

rik! kik! kik! kik! rik! kik! kik! Whet ben ik in mîn skik!

D. C

2.

Hwa is as ik sa rik en fry?
 As 'k soms min nocht in 't wetter kry,
 Den spring ik fleurich tröch it grien
 En steur my oan gjin ien.
 Rikkik kik kik! rikkik kik!
 Hwa is sa rik as ik, as ik?
 Hwa is sa rik as ik?

3.

En komt my 't ien of 't oar bynei,
 Den krûp ik linich út 'e wei.
 Gjine ien dy 't my hwet leare ken,
 As 'k ûnder wetter ben.
 Rikkik kik kik! rikkik kik!
 Hwa is sa fry as ik, as ik?
 Hwa is sa fry as ik?

4.

Der kaem in eibert langebek,
 Dy hie hwet for sin jongen brek.
 Hy naem de kikkert by sin kop
 En stjúrde 'm nei sin krop.
 O, rikkikkik! rikkikkik!
 Mar ljeaver dou as ik, as ik.
 Mar ljeaver dou as ik.

5.

Wes moedich, fleurich, bliid fen sin,
 Mar tink mei ien hwet komme ken.
 Wy lidse ek for gefaren bleat
 As 't folkjen in 'e sleat.
 Ja, rikkikkik! rikkikkik!
 Dou wierst to greatsk, sids ik, sids ik.
 Dou wierst to greatsk, sids ik.

De Boerestân.

Flink op en net to hird.

J. J. Viotta.

Scil - le wy de man for - jit - te, Dy de

ploêch trôch d' ekers drjuwt? Tink hwa knap en braef mei

hjit - te, Dat de spreu - ke wier - heid blijuwt: Nut - tich

is de boe - re - stân For ûs lân, For ûs lân. Nuttich

is de boe - re - stan For ûs lan, For ûs lan.

2.

Moarns bytiid, as in 'e steden
 Alles leit in djippe rest,
 Is 't op 't fjild al drök te redden,
 Döcht de húsman al sin best;
 Skrept elkien, as wier der brân,
 Op it lân, op it lân.

3.

Sa to libjen, flink fen seden,
 Nei it foarskrift der natûr;
 't Makket immen wol tofreden
 En jowt sûndheid op in dûr.
 Dertröch tiert de boerestân
 In ús lan, in ús lan.

4.

Altiid klear mei hölle en hannen,
 Bringt er wit ho fier in 't rûn
 Wolfeart oan for alle stânnen,
 Op 'e faderlandske grûn.
 Achtsje heech din boerestân
 Nederlan! Nederlan!

5.

Kening Willem ek forearret
 Graech de tûke warbre boer.
 As er goed sin saken klearret
 Het de Foarst hwet for him oer.
 Bloei mar, flinke boerestân!
 In ús lan, in ús lan.

By 't meltsen Moarns.

Mei gefoel.

Der komt it sin - ne - - ljocht wer oan! De

fris - se löft in 'e ie - re moarn Wait mei de rook fen 't

ny - e hea Sa noch - lik om min hölle en lea. Hwa

ken nou död - sich wêse en sleau? Ik nim mar gau it

melkers-reau, Den stap ik moe-dich nei de ky, Dy't

2.

Hwet Sjoerd der in 'e fenne döcht?
 Hwerom hy jimmer dit út sjucht,
 Krekt as er passe wol op my?
 Ik rep my wol sa goed as hy.
 Ik wol net ienris ny him sjen;
 Der gîng de tiid mar mei forlern.
 Ei, stean sa net to kîpjes, Sjoerd!
 Sök liddichstean dat is net goed.

3.

Nou, akle bânste, wês mar stil!
 Hest langst dat ik dy meltsje scil?
 Hwet benne mûs en wîtkop bliid!
 Ik ben hjir ommers op 'e tiid.
 Gau scil 'k jim' helpe, goede ky,
 De frou het strak forlet fen my.
 Lit Sjoerd mar kîpje, 't maelt ûs net.
 Ik sprek him wol ris, ier of let.

DE ALDE FRIESEN.

Net to hîrd.

p Op-rjucht en rûn, sa wie-ren de-al-de

Frie - - sen! Fol fes-te moed en gau bi-redt mei 't

swird! Ek ear-der klear om't lib-ben to for-

lie - sen As laf en flau to brek-ken eed en

mf

wird. Hja lib-ben fry by ei-gen tael en

p wet - ten For't ûn-rjucht strang, for de ûn-skild help en

treast; Gjin twin-ger hie de macht dy to for .

set - - ten; Folks wil-le gau by al-les hjar it meast.

2.

Hwer benn' se nou, dy drege stoere mannen,
 Dat flinke folk, dy Friesen fen alear,
 Sa klear fen hölle as stevich in 'e hannen?
 Het Frîslan nou sök tige folk net mear?
 Het freamdsin hjir de friske sin forlamme?
 Forachtet elk ûs tael in sprake en liet?
 Stelt nimmern priis mear op dy eale namme
 Fen frye Fries, mei hwet dy namme siert?

3.

Ja siker wol! Der benn' yet echte Friesen,
 Fol ljeafde for hjar seden en hjar tael.
 O, lansljue! weits om dy net to forliesen.
 Dy 't hertlau wirdt lydt oan in slimme kwael.
 Lit jimme net tröch oaren liede en drjuwe.
 Stean op jim stik, ta nut fen 't algemien.
 Set tröch as 't mat. Sa ken ûs Frîslan bliuwe
 Oan Willems krone in kostbere edelstien.

IN FRJÛN.

Stadich oan.

Joseph Gersbach.

Dy 't hjir mei op-rjuch-te trou - e Oan in

frjûn him fielt for - bûn, Der't er fei-lich op mei

bou - e, Het in grea - te rik-dom fûn. Ik ben

lökkich, ho'tek giet, Om't ik sök in frjûn bi - sit.

2.

As 'k it soms mei slimme tiden
 Of kwea folk to kampen kry,
 Helpt mîn troue frjûn my striden,
 Stiet mei ried en died my by.
 Ik ben lökkich, ho 't ek giet,
 Om 't ik sök in frjûn bisit.

3.

Hy ken nöcht noch wille smeitse
 As ik sit in roue en leed.
 Hy wol sorgje, hy wol weitse,
 Helper wêse in alle need.
 Ik ben lökkich, ho 't ek giet,
 Om 't ik sök in frjûn bisit.

4.

Wif is menskeginst en care;
 Moayens, jeugd en glans forstout;
 't Lök ken yen de rech ta keare;
 Mar in wiere frjûn dy blijuwt.
 Ik ben lökkich, ho 't ek giet,
 Om 't ik sök in frjûn bisit.

5.

Alledeske frjûnen wikje
 As de foarspoed wikt fen my.
 d' Echte frjûn scil net biswikje,
 Ek net as ik earmoed ly.
 Ik ben lökkich, ho 't ek giet,
 Om 't ik sök in frjûn bisit.

DE RÏKSTE FOARST.

Tiidmjitte fen in marsch.

1486.

In de kei - ser - sea - le sie - ten Dûtske

foarsten by el - koar, Dûtske foar-sten by el -

koar. En hja priis - gen heech hjar lan - nen, En hja

priis - gen heech hjar lan - nen. 't Greatste wird die elk foar

oar, 't Greatste wird die elk foar oar.

2.

Kostlik, sei de foarst fen Saksen,
 Is mîn lân al hwer 't men komt.
 Silver sit der in de bergen,
 Net in bîtsje, mar de rûmt.

3.

Nou, mîn lân het oare skatten,
 Sei de karfoarst fen de Rin.
 Noat en koalsied op 'e fjilden,
 Op 'e bergen fine wîn.

4.

Greate stедden, rike kleasters,
 Sei de hear fen Bey'ren yet,
 Meitse dat mîn lân tsjin jimmes
 Ut ken, as 't net heger stiet.

5.

Eberhard, de woldbeminde
 Brave foarst fen Wurtemberch,
 Sei: Ik ha gjin greate stедden
 En gjin inkle silverberch.

6.

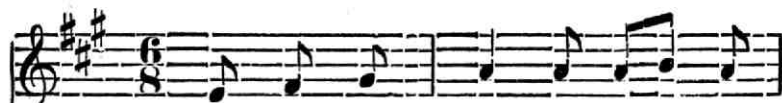
Mar mîn skat, mîn röm is disse:
 Dat ik mids in 't greateste wald
 Feilich lidzen gean to sliepen,
 Om 't mîn folk sa fen my haldt.

7.

Derop rôpen de oare trye:
 Sök in skat het oars gjin ien!
 Eberhard, dou bist de rikste;
 In dîn lân sit edelstien.

WES TOFREDEN.

Stadich van.

Dy 't al - tiid skrept mei liif en

sie - le Om mear to lik - jen as er

is Scil ei - gen wille en lök for -

- nie - le Mei ûn - rest en bi - kom - mer -

- nis, Om - dat er al - tiid he - ger

wol. De gree - te mear dy komt net fol.

2.

Dy 't heger kljuwt as him bitammet
 Falt wol ris leger as er tocht,
 En dy 't op lof fen mensken flammet,
 Dy fint mar selde hwet er socht.
 Hwent mensken ken men net op oan,
 Hja priisje hjoed en lekje moarn.

3,

In eare en greatheid út to blinken,
 Dat liket bare moai foar 't each.
 Mar derby het men to bitinken:
 In iik lydt fen in ûnwaersfleach
 Rjuw mear as 't blomke by de sleat;
 Dat wit fen storm en ûnwaer neat.

4,

Dy 't wenje in greate praelgebouen
 Ha faken fry hwet op hjar lea,
 En fülle mear fortriet to sjouen
 As ljue, dy 't bodsje for hjar brea.
 Dy 't in forgotten libben leit,
 Het grif de minste swierrichheid.

5.

In earme fromme skjippehoeder
 Is licht for 't stjerren net sa bang
 As mannich machtich riks bistjûrder,
 Dy 't folk forknoeit mei hirde twang.
 Dy winsket wol, as 't rent op 't lest:
 Hie 'k mar in skjippehoeder west.

6.

En derom, menske! wes tofreden,
 Al libbest in in lege steat.
 De wrald mei hjar bigearlikheden
 Sinkt ienkear for ûs wei in 't neat.
 In goed gewisse, in froede geast
 Jaen ûnder alles hope en treast.

De Boer en sin Soan.

Stadich oan.

Min soan, bliuw ont'din les - te dei Oan deugd en wierheid

trou, En wik - je fen de rjuch - te wei Ek

net in striebreed ou, Den kenste jim - mer wol to moed' Trôch't

ierd - ske lib - ben tsjen, En ien - kear sùn - der

frees en noed De dead in'e ea - gen sjen.

2.

Den is dy 't wirk gjin slaverny,
 Mar wille finst der in;
 Den smakket ferske sâpe dy
 As oaren fine win.
 In dogeneat, dy ken dat net,
 Dy het fen alles lest;
 De dîvel kwelt him ier en let
 En lit him noait mei rest.

3.

Him jowt it maitiidgrien gjin nöcht,
 Of 't ripe noat op 't fjild,
 Om 't oarlju's lök him hinder döcht;
 Hy siket neat as jild.
 Hy is fen 't wîngeblaes forfeard,
 As 't tsjuster is en stil.
 Sels as er hwet geritsel heart,
 Den is er bang en skril.

4.

Derom, blijuw ont dîn leste dei
 Oan deugd en wierheid trou,
 En wîkje fen de rjuchte wei
 Ek net in striebreed ou.
 As by dîn gref dîn sibben den
 Ienkear to skriemen stean,
 Dy trjinnen komme blommen fen
 Dy 't net heel gau forgean.

Fluch. Min Tsjamke.

mf Op in win-ter - snein-to - jûn Hie 'k de re-dens
 ûn - der-bûn, 'k Ried in ien mi - nût of twa, Nei't
p Wôls-mer kjetting ta. Der seach ik lit - se
 Tsjam - ke, Min Tsjam - ke, min Tsjam - ke; Der
 seach ik 't ljeafste fam - ke; Dat ik oait ken-nen ha.

2.

'k Trôf hjar oan der op 'e baen.
 'k Seach hwer 't hjar om wier to dwaen,
 En ik wier ek net sa slûch,
 Dat 'k hjar mîn han net jowch.
 Do ried ik hwet mei Tsjamke,
 Mîn Tsjamke, mîn Tsjamke.
 't Wier swiid, ho ljeaf dat famke
 Hjar han in mines slôech.

3.

Mannich fynt ried mei in faem;
 Mar as 't in 'e hölle 'm kaem,
 Ried er wer by de iene wei
 En naem in oaren mei.
 Mar ik ried mei mîn Tsjamke,
 Mîn Tsjamke, mîn Tsjamke.
 En mannich aerdich famke
 Wier dat sa in 'e wei.

4.

'k Gîng mei hjar de herberge in,
 'k Easke der hwet brandewin.
 Mar do 'k mei nei hjarres ried,
 Do wier se earst op 'e tried.
 Do fryde 'k hwet mei Tsjamke,
 Mîn Tsjamke, mîn Tsjamke;
 Seaftsedich as in lamke.
 Hwet praetten w, do swiet.

5.

Talsma, Vos en Kastelein
 Woannen prizen fier en hein.
 Mar hwa riedt hwet ik wol woan,
 Dy selde sneintojûn?
 Ik woan it hert fen Tsjamke,
 Mîn Tsjamke, mîn Tsjamke.
 Ik woan it ljeafste famke
 Fen heel de friske grân.

6.

Hja naem my boppe al for kar.
 'k Hab it nou al klear mei hjar;
 As de maitiid komt in 't lan
 Forbînt ûs de echte ban.
 Den trou ik mei mîn Tsjamke,
 Mîn Tsjamke, mîn Tsjamke.
 Den trou ik 't ljeafste famke
 Fen 't hele friske lan.

WEAMOED.

Net to hîrd.

Giet de wil - le fen demensken Al-tiid han oan

han mei lest? Het gjin ien it hjir nei winsken,

Al is't ek op 't al - der - best? Né, de sielrest,

dy 't wy siik-je, Wirdt op dis-se wrald net fân.

Mei it soms der hwet op lik - je,

Och, den is se gau for - dwân.

2.

In de moaye pronkkastielen,
 Der 't men alles föl-op het,
 Tocht men 't wiere licht to fielen,
 Mar dat is der ek al net.
 Op kantoaren, der 't men sommen
 Omset en op winsten loert,
 Hoeft me er ek net om to kommen;
 Né, der wennet sorge en noed,

3.

Slit dy diebre den hjar dagen
 In in platte heidewent,
 Under 't skaed fen flearrehagen,
 Unbikend en ûnbimind?
 Ja, der ha de ljuwe in stille
 Rest, dy 't sels gjin kening het.
 Mar in ûnforsteurde wille
 Wennet hjir op ierde net.

4.

Och, hwet foardeel het de menske
 Den fen alles hwet er dôcht?
 Hwet er fielt en hwet er winske,
 Is dat alles om 'e nôcht?
 Het er sîn forstan en rede
 Mar for 't ierdsk geskrep to lien?
 Wirdt sîn toarst nei sielefrede
 Den to ninter tiid foldien?

5.

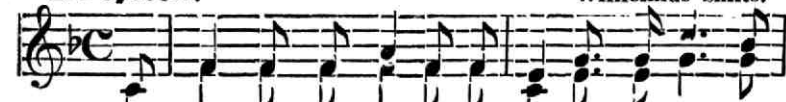
Ja, mîn siele, lit ûs hoopje.
 Mei dit libben ûnder gean
 En de tiid hjir alles sloopje,
 Al hwet is dat blijuwt bistan.
 Scoe ûs net in libben wachtsje,
 Better as dit slaefsk gepiel,
 Mei de rest der 't wy nei smachtsje?
 Ja, fortrou der op, mîn siel.

.....

DE STANFRIES.

Kreftich.

Wilhelmus Smits.

„De Frie - sen dy knielje al - len - ne for God,” Sei

ea - ren in drege Stan - fries, O, hjoed - deis - ke Friesen meits

him net ta spot, En röm - je net in ûs for -

lies. Hy bûchde gjin knibbels for'n út - lan - ske hear! Wird

jim - me net út - lansk in tael en me - near. Dat

foe - get gjin flin - ke, gjin rjucht - aer - de Fries, Dat

foe - get gjin rjucht - aer - de Fries.

2.

Ei, bûgje de hals for de modewet net,
 Sa wif as de hoanne op 'e toer.
 Stelje ús de lossinnige Fransken de wet,
 Den is 't mei ús tigers gau oer.
 Wes net twifelriedich, net skrutel, net heal,
 As 't wierheid en rjucht jildt; stean fest as in peal.
 Den giet it, den giet it ús goed op in dûr.
 Den giet it ús goed op in dûr.

3.

Dy 't for 't gouden keal him net bûcht en net niicht;
 In dwaen en in tinken ljeafst fry,
 Om ginst fen de mensken net krûpt en net licht,
 Oukearich fen loftûtery;
 Dy 't knappens weardearret in ned'rige klean,
 En hoek haldt, al blijuwt er allenne faek stean,
 Is Stanfries, is Stanfries en mear yet der by.
 Is Stanfries en mear yet der by.

4.

Dy 't net oan de liedban fen lûdröppers rent;
 Nei 't idle net jaget as sot;
 Dy 't alles hwet ljeafflik en goed is bimint,
 Mei heilige wierheid net spot;
 Dy 't priis stelt op de eare en de wolfeart fen 't lan,
 By alles him haldt oan natûr en forstan,
 Dy knielet, dy knielet allenne for God.
 Dy knielet allenne for God.

~~~~~

In 't jier 1555, do 't kening Filips II oan 't regear
 kaem, waerd út eltse provincie in lid fen 't bistjûr
 nei Brussel ûntbean, om de kening trou te swarren.
 Dy hearen moasten der foar de kening op 'e knibbels
 falle en sa hjar eed oulidze. Mar de friske edelman
 Gemma fen Burmanje woe net knielje. Hy sei: „De
 Friesen knielje allenne for God,” en hy die sîn eed
 steande. Hjir fen mat de namme fen Stanfries
 oukomstich wêze.

DE DEAKLOK.

Earntsich.

De dea - klok liedt, o sei! Hwa

is der nou wer wei? Dy frjûn-lik göl - le

Mi - ke.— Mei blom - men moai for - sierd Het

hja for - li - ne wi - ke yet sùn hjar jier - dei

fierd. Het hja for - li - ne wi - ke yet

sùn hjar jier - dei fierd.

2.

Sa blier as de iere moarn
 Seach se elk en ien do oan.
 My tinkt ik hear hjar yette:
 O! sei se, ho is 't nou?
 Hwet unk gean ik tomjitte?
 Min blommen falle al ou.

3.

Och, hwa forwachte do,
 Dat hja forwilje scoe
 In 't beste fen hjar dagen?
 Dy moaye jonge blom
 Wirdt nou nei 't tsjerkhof dragen
 By trurich klokgebrom.

4.

Hja kipe sterk en sîn
 Fol wille in 't libben rûn.
 Hwet ken 't al hird forkeare
 In disse ûnwisse wrald.
 Dy faem, by elk in eare,
 Leit nou der bleek en kald.

5.

Ja, sa foroaret gau
 Faek wille en lök in rou.
 Ik scil hjar grefskrift lêze
 Om diss' tiid, jier op jier.—
 Mar scil 'k hjir den yet wêze?
 Och, hwa wit dat for wier?

Sangkje for Frygesellen.

Fluch.

In fry - e sin, in flin - ke moed Döcht

im - men in dit lib - ben goed; Mei hwet riks-

daelders in 'e bûs, Den is de he - le wrald yens

thûs. Den is de he - le wrald yens thûs.

2.

In fleurich sangkje jimmerwei,
 De tsjust're sorgen út ê wei,
 Hjoed tichte by en moarn wer fier,
 Soms fjild of bosk ta nachtketier.

3.

In gleske bier of goede wîn,
 In praetsje soms mei Truike of Trûn;
 Sa komme wy mei eare en glans
 Swiet wei ð libbenspaedsje lans.

Liet ta lof fen Frislan.

Net to hîrd.

O, Frislan, sa for - neamd as ald! Mei 't oa-ren neatich

ski - - ne, Hwer seil men op 'e wi - de wrald hast

bet - ter plak - je fi - ne? Mei 'n oan - tal dor - pen

flink in steat, Mei al - ve stêd - den lits en

great; Mei fet - te bou en grei - de, Mei

bos - ken, fean en hei - de.

2.

Wirdt earne op sa'n lits hoekjen grûn
 En in sa'n litse krite
 Oan sa'n bult mensken oanslach jown?
 Den woe 'k it wol ris wite,
 Hwer 't alles jimmer skrept en pielt
 En elk him sa gelökkich fielt
 In 't jimmer warber bliuwen,
 As hjir in ûs landouen.

3.

Hwer is men sa folmakke fry
 In tinken en in sidsen?
 Hwer slaget minst de dompery
 Om 't swyen op to lidsen?
 Hwer stelt men op goed ûnderwiis
 En folksforljochting heger priis
 As in de tierige oarden
 Fen 't Nederlanske Noarden?

4.

Hjir is for elk, hwa 't wêze mei,
 It nedige to kryen.
 Hjir slint gjin earmoed mensken wei
 Tröch 't freeslik hûngerlyen.
 Sels mannich út de frjemdte komt
 Om deel to hebben oan ûs rûmt
 En greate fryichheden
 In godstsjinst en in seden.

5

Oeral, — dat hab ik foar 't forstan, —
 Is goeds, hwa wit hofölle?
 In Dútsklan, Frankrik, Engelan
 Scoe 'k graech ris kîppe wolle.
 Mar dat 'k my sa der fiele scoe,
 Dat 'k graech der altiid wêze woe,
 Der wol ik neat fen leaue.
 Min plak mat Frisland bliuwe.

6.

Hwet menskesnoadens of natûr
 Us jowt t' oanskôgjen earne,
 Sa'n fryheid, ûnder goed bistjûr,
 As hjir bistiet, leau'k, nearne.
 En goede fryheid is op 't lest
 Fen alle goeds it allerbest.
 Dat erfskip fen ûs alden
 Dat siikje wy to halden.

DE SÏKE MEN.

Stadich.

Min soan, kaemst nou mar wer oan lân, Dat
 ik dy yet ris spriek. De dead dy haldt op
 my de han, Ik ben sa bitt're siik. De
 dead dy haldt op my de han, ik
 ben sa bitt'-re siik.

2.

Hofölle jierren is 't nou al,
 Dat ik dy misse mat?
 Och, kaemst nou oan 'e feste wal,
 Der foel me 'n stien fen 't hert.

3.

Dîn memme herte folge dy,
 Sintst ouskie fen my naemst,
 Oeral op sé, en 'k treaste my,
 Datst gau wer by my kaemst.

4.

'k Ben lange jierren dildich bljuwn.
 Mîn hope waerd net flau.
 En lange jierren hab ik leaun,
 Nou komt er stielich gau.

5.

Nou ben ik ald en swak en min,
 Mîn ein is net mear fier.
 Hwa wit as 'k moarn hjir yette ben?
 Och, dat mîn soan hjir wier.

6.

Mîn Hindrik! och, dîn memmehert
 Het sa'n forlangst nei dy.
 Och, kom doch gau, oars nipt de smert
 En de eangst to bjuster my.

.....

SELSKIPS-LIET.

Los.

Lit nou ûs de sor - gen in poas - ke for -

- jit - te. Wy mey - e sa fleurich hjir by el - koar

sit - te. Hwa wit it ho - - near ûs dat wer bar - re

mei? Dit is dôch gjin sels - kip fen kom al den dei.

2.

Wes fleurich, goe frjûnen, lit los nou de tonge.
 Wy matte ris hertlik in feestlietsje sjonge.
 Dat is for in hele boel skeel 'ommers goed;
 't Forheldert de sinnen en 't suvert it bloed.

3.

Lit dompers mar grine, lit dwersdruwers tsiere;
 Lit oaren in tsjustere saken omriere.
 Dat makket de mensken swartgallieh en kald
 For 't goede en it moaye en it swiet fen 'e wrald.

4.

Wy matte alle dagen safölle biskrepe,
 For 'n hopen bilangen ûs warre en ûs reppe.
 Nou ben wy ris efkes fen 't kjetting en fry;
 Nou jowt ûs in sangkje wer moed op 'e ny.

5.

Der 't songen wirdt ken men net fel hersenskrabje,
 Der ken' se net kibje, net kweasprekke en rabje.
 Der 't songen wirdt döcht men ek nimmen gjin skea,
 Derom mei foarsiker in sangkje gjin kwea.

6.

En derom goe frjûnen, lit fleurich ûs sjonge.
 Helje op mar mei oandrang, lit los mar de tonge.
 Dat past goede, mensken, hwent haters fen sang
 Ben haters fen 't goede, dat witte we al lang.

Winterjûn.

Fleurich.

Moritz.

It lampke-is op, it fjûr stiet oan; It is hjir ti-ge

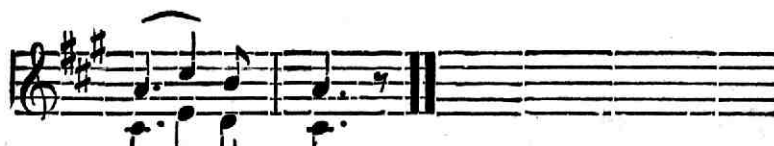
waerm en skoan, De doarren ben-ne slet - -

ten. Nou stiet it jûn - miel for ûs klear. Wy

krû-pe strak op 't seaf-te fear; Sa ken gjin kjeld ûs

let - - - - te.

2.

Wy prate smout oer ald en ny
 En hadde soms der grapkes by.
 Sa fleane de ûren hinne.
 Wy hadde sûndheid, wille en tier,
 En kenne, al ha wy 't wol ris swier,
 It nedige yet winne.

3.

Wy ha gjin hûs unbîdich great,
 Wy witte fen gjin pronk of steat,
 Mar net in ding ûntbrekt ûs.
 De wolle fen ûs eigen skiep
 Forwaermet nachts ûs in 'e sliep;
 Sels oanret linnen dekt ûs.

4.

Hwet benne in bitsje sorgen den?
 It past gjin flink forstannich man
 Mismoedich dy to dragen.
 Foroaring jowt ûs wille en moed.
 Ien blide jûn forpoast de noed
 Fen fülle drokke dagen.

5.

Jawol! hy het in streek foarût,
 Dy 't restich doar en fensters slût
 As hirde winen gûle.
 En dy, as 't wintert, snyt en dôcht,
 By 't waerme fjûr en lampeljocht
 Sit in sin went forskûle.

FREDESANG.

Fleurich.

De great - ste se - - gen for in

lan Is dat der fre - - de blijwt,

As elk in sin bi - - röp en

stan Sin sa - ken res - - - tich drjuwt:

Der skint de foar - - - spoed-

sin - ne blier, Der sjucht men oer - - al

bloei en tier In 'tlan In 'tlan, In 'tlan.

2.

Foarûtgong komt der jimmer mear.
 Neat stiet hjar in 'e wei.
 En handwirksman en boer en hear
 Helpe elkoar der ta mei.
 De wittenskip ûntjowt hjar fry,
 En draecht ek ta de wolfeart by,
 Oeral, oeral, oeral.

8.

Den wit men fen gjin bange frees,
 Om 't me oeral feilich is.
 Den benn' de widdou en de wees
 Fry fen bikommernis;
 Om 't rjuchtlîkheid en menskemin
 For de ûnskild jimmer weitse ken
 Mei kreft, mei kreft, mei kreft.

4.

De kriichsman dy, as 't wêze mat,
 For rjucht en frydom fjucht
 En as in flinke helt him wart,
 Fortsjinnet tank mei rjucht.
 Mar dy 't, fen de oarlochspleage bang,
 For frede skrept om 't folksbilang,
 Is mear, is mear, is mear.

5.

Wy habbe in tsjinnichheid in bloed
 En menskefjuchtery.
 In Foarst, dy 't der ûs for bihoedt,
 Forearje en achtsje wy.
 Hald, Willem! mar de frede in stan,
 Den benn' de Friesen op jou han,
 Aloan, aloan, aloan.

SIMMERSANGKJE

FOR DE BERN.

Fluch.

Kom mei nei 't fjild, Kom mei nei 't fjild En

wes ris ti - ge bliid, Der 't skiep en lammen,

hins-ders, ky Hjar ek formeit - se lik as wy, In

dis-se simmer - tiid In dis-se simmer tiid.

2.

Hwa winsket nou, hwa winsket nou
 To sitten binnen doar?
 It simmersintsje skînt sa blier
 En alles is fol fleur en tier,
 En giet in wille ûs foar.

3.

Né gau der út, né gau der út!
 Op 't fjild is hwet to sjen.
 De boeren skreppe der in 't hea,
 De wirkman rept sîn sâne lea
 Mei flit for wiif en bern.

4.

't Is libbens-tier, 't is libbenstier
 Hwet ûs tomjitte blinkt.
 Op 't lan, in 't wetter, in de löft
 Is 't kleare bare wille en nocht,
 It dertelt, sjongt en springt.

5.

Wy dögge mei, wy dögge mei
 En springe bliid in 't rûn.
 Wy rolje in 't griene gers ûs om,
 Den wirdt it ûs om 't hert sa rûm,
 Dat makket sterk en sûn.

MEMMELJEAFDE.

Net hird.

p
Mem-me - ljeaf-de is heech - ste ljeaf-de, Memme
smert de heech-ste smert, As neat heechs to wrald mear
bleau-de, Yet - te bleau-de er 't mem-me - hert. As neat
heechs to wrald mear bleau-de, Yet-te bleau-de er 't memme hert.

2.

Hwet de tiidstream oait fornielde,
Hwet foroarje of wijkje mei;
Hwet hjir de earste mem al fielde
Fielt in mem yet hjoed de dei.

3.

As de sé sa djip fen grûnen,
Ek sa fôl en ek sa wiid,
Is gjin lest fen tûsnen pûnen
Hjar to swier, to hird gjin striid.

4.

Fjår noch wetter scil se mye
 Oermacht noch gewelt ûntsjen.
 Alles scil se dildsje en lye
 For hjar greatste skat, hjar bern.

By 't Skieden fen in Selskip.

Les en fleurich.

mf

Nou matt' wy wer nei hûs, Der komt al -tiid in

ein op 't lest, Al ha wy hjir mei wil - le west En

f

nocht hawn by de rûs. Wy gean mar,

hwent der is gjin oa-re kar; Al ha wy hjir mei

wil - le west En nōcht hawn, o, sa best.

2.

De tiid forfeelde ús net,
 It waerd ús al to haestich let.
 Ik tink dat elk, as 't lye koe,
 Yet graech hwet bliuwe woe.

Wy gean mar,
 Hwent der is gjin oare kar;
 Al ha wy hjir mei wille west
 En nocht hawn, o sa best.

3.

Wy tinke lang hjirnei
 Yet graech om disse blide dei,
 Dy 't elk sa rjucht plesierich fûn
 En tige moai forroan.

Wy gean mar,
 Hwent der is gjin oare kar;
 Al ha wy hjir mei wille west
 En nocht hawn, o sa best.

4.

Nou frjûnen, nou farwol!
 Hald trou mei al hwet goed is fol.
 Wy sjugge sa wis allegjer
 Elkoarren graech ris wer.

Wy gean mar,
 Hwent der is gjin oare kar;
 Al ha wy hjir mei wille west
 En nocht hawn, o sa best.